

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 808/ 25 sierpnia 2024 ISSN 2080-0010

XXI Niedziela zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Joz 24, 1-2a. 15-17. 18b

Czytanie z Księgi Jozuego: Jozue zgromadził w Sychem wszystkie pokolenia Izraela. Wezwał też starszych Izraela, jego książąt, sędziów i zwierzchników, którzy się stawili przed Bogiem. Jozue przemówił wtedy do całego narodu: «Gdyby wam się nie podobało służyć Panu, rozstrzygnijcie dziś, komu służyć chcecie, czy bóstwom, którym służyli wasi przodkowie po drugiej stronie Rzeki, czy też bóstwom Amorytów, w których kraju zamieszkaliście. Ja sam i mój dom służyć chcemy Panu». Naród wówczas odrzekł tymi słowami: «Dalecy jesteśmy od tego, abyśmy mieli opuścić Pana, a służyć cudzym bogom. Czyż to nie Pan, Bóg nasz, wyprowadził nas i przodków naszych z ziemi egipskiej, z domu niewoli? Czyż nie On przed oczyma naszymi uczynił wielkie znaki i ochraniał nas przez całą drogę, którą szliśmy, i wśród wszystkich ludów, pomiędzy którymi przechodziliśmy? My również chcemy służyć Panu, bo On jest naszym Bogiem».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

*Ps 34 (33), 2-3. 16-17. 18-19.
20-21. 22-23*

Wszyscy zobaczą, jak nasz Pan jest dobry

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, *
Jego chwala będzie zawsze na moich ustach.
Dusza moja chlubi się Panem, *
niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Oczy Pana zwrócone na sprawiedliwych, *
uszy Jego otwarte na ich wołanie.
Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, *
by pamiętać o nich wymazać z ziemi.

Pan słyszy wołających o pomoc *
i ratuje ich od wszelkiej udręki.
Pan jest blisko ludzi skruszonych w sercu, *
ocala upadłych na duchu.

Liczne są nieszczęścia, które cierpi sprawiedliwy, *
ale Pan go ze wszystkich wybawia.
On czuwa nad każdą jego kością *
i żadna z nich nie zostanie złamana.

Zło sprowadza śmierć na grzesznika, *
wrogów sprawiedliwego spotka kara.
Pan odkupi dusze sług swoich, *
nie zazna kary, kto się do Niego ucieka.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 5, 21-32

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Bracia: Bądźcie sobie wzajemnie

poddani w bojaźni Chrystusowej. Żony niechą będą poddane swym mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus – Głową Kościoła: On – Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom – we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby samemu sobie przedstawić Kościół jako chwalebny, niemający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus – Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Por. J 6, 63c. 68c

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem. Ty masz słowa życia wiecznego

EWANGELIA

J 6, 55. 60-69

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: W synagodze w Kafarnaum Jezus powiedział: «Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem». A wielu spośród Jego uczniów, którzy to usłyszeli, mówiło: «Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?» Jezus jednak, świadom tego, że uczniowie Jego na to szermali, rzekł do nich: «To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego wstępującego tam, gdzie był przed-tem? To Duch daje życie; ciało na nic się nie zda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem. Lecz spośród was są tacy, którzy nie wierzą». Jezus bowiem od początku wiedział, którzy nie wierzą, i kto ma Go wydać. Rzekł więc: «Oto dlaczego wam powiedziałem: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli nie zostało mu to dane przez Ojca». Od tego czasu wielu uczniów Jego odeszło i już z Nim nie chodziło. Rzekł więc Jezus do Dwunastu: «Czyż i wy chcecie odejść?» Odpowiedział Mu Szymon Piotr: «Panie, do kogo pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A my uwierzyliśmy i poznaliśmy, że Ty jesteś Świętym Bożym».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Ksiądz Adam Józef Kalasanty
Szelewski 1837 - 1843 2

Uroczystość Najświętszej
Maryi Panny Częstochowskiej. 3

Adoracja Najświętszego
Sakramentu w Kaplicy św. Anny. 4

100. wystawa sztuki
w Galerii "Dzwonnica". 4

KOMENTARZ

"Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?" Może i nam przychodzi czasem taka myśl. Wolelibyśmy raczej Mesjasza, który jest wojownikiem, królem, który jest magiem, potrafiącym zmieniać jednym poruszeniem różdżki świat na lepsze. Ale nigdy chlebem! To nie mieści się w naszym porządku rzeczy. Może dlatego tak trudno jest nam przyjąć tę prawdę, bo przeczuwamy konsekwencje jakie ona dla nas niesie. Skoro nasz Pan jest jak chleb, to jego uczniowie nie mogą być ponad swojego Nauczyciela.

Świadome przyjęcie Jezusa jako Pokarmu, determinuje nas - Jego uczniów, w postawie ofiary i daru dla drugiego. Czy jestem naprawdę na to gotowy? Ofiarować się tak, aby każdy spotkany człowiek mógł zaczerpnąć ze mnie, z moich zdolności i talentów, aby zaspokoić głód miłości?

Św. Paweł powie: "Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie". Droga miłości, którą ukazuje Ewangelia, to droga odpowiedzialności jaką podejmujemy za drugiego człowieka. Tego, który jest nam zadany przez Boga. Który, każdego dnia, staje się wezwaniem, do bycia dobrym jak chleb.

Ks. Maciej Czapliński

Ksiądz Adam Józef Kalasanty Szelewski 1837 - 1843.

Ksiądz Szelewski, gdy pracował nad powstaniem miesięcznika „Pamiętnik Religijno-Moralny” był już od 1837 r. proboszczem w parafii św. Anny w Wilanowie. To zapewne w murach wilanowskiej plebanii powstawały myśli i ostateczne rozwiązania redakcyjno-organizacyjne nowego czasopisma, które już jako tygodnik „Przegląd Katolicki” przez wiele lat kształtował polski kościół i jego wiernych. Pod tym tytułem ukazywał się (z przerwami) do 1995 r.

Adam Józef Szelewski urodził się 11 października (podawana jest również data 11 grudnia) 1799 r. w rodzinie szlacheckiej Wawrzyńca i Joanny z domu Nowickiej małżonków Szelewskich, która w tym czasie lata swojej zasobności finansowej miała już za sobą. Przyszła na świat jako poddany austriacki we wsi Kozłówka. W tym samym roku, dotychczasowi właściciele Dóbr Kozłowieckich Bielińscy, konkretnie Franciszek, sprzedał je Aleksandrowi Zamojskiemu XI ordynatowi na Zamościu. W rękach Zamojskich, wieś ta, z przepięknym zespołem parkowo-pałacowym, pozostała do 1944 r. Jako ciekawostkę można podać fakt, że Kozłówkę 23 lipca 1944 r. wyzwoliły oddziały 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty Armii Krajowej. Dziś miejscowość ta znajduje się w gminie Kamionka, powiat Lubartów.

W zakonie pijarów

Rodzice w 1809 r. oddali Adama na nauki do ojców pijarów w Opolu Lubelskim, miasta, do którego zostali oni sprowadzeni w XVIII w., budując przy istniejącym tu od II połowy XVII w. kościele Najświętszej Maryi Panny swój zespół klasztorny. W jego skład wchodziły, oprócz klasztoru, również kolegium i szkoła rzemieślnicza, jedna z najstarszych w Europie.

Adam w wieku szesnastu lat wstąpił do zakonu pijarów, nadal zdobywając wiedzę i podnosząc swoje kwalifikacje. W zakonie przyjął imię – Kalasanty. Dość wcześnie, bo już w 1818 r., zaczął nauczać młodzież w Collegium Nobilium takich przedmiotów jak: łaciny, literatury polskiej, geografii, historii, religii. Trzy lata później został wykładowcą konwiktu warszawskiego, następnie przeniesiono go do szkoły wojewódzkiej w Warszawie, gdzie nauczał podobnych przedmiotów.

W 1824 r. został wyświęcony na księdza, zostając na jeden rok szkolny wykładowcą szkoły w Radomiu. W końcu trafił do Piotrkowa Trybunalskiego, gdzie z rąk księdza Pawła Kotowskiego objął w 1828 r., na cztery lata, funkcję rektora w tamtejszej szkole pijarów.

W swojej korespondencji z Komisją Rządową ksiądz Szelewski pisał: „aby dla małych uchybień nie zwracała więcej tego spisu do przerobienia, który w jednym prawie roku cztery razy już był przez niego ułożony”.

W między czasie pełnił funkcję sekretarza i pracował nad pijarskimi metodami szkolenia, pisał ustawy szkolne, recenzował prace różnych autorów m.in. dzieła oratorskie Stanisława Kostki Potockiego oraz tłumaczył na język polski prace europejskich teologów i naukowców z różnych dziedzin wiedzy.

Był istnym poliglotą, tłumaczył z łaciny, francuskiego, angielskiego, włoskiego, niemieckiego, znając również, jako poddany cara, doskonale język rosyjski. Był wybitną postacią polskiego życia naukowego i intelektualnego w czasach Królestwa Polskiego i jednym z najlepszych polskich teoretyków kaznodziejstwa połowy XIX w.

Ksiądz Szelewski był zwolennikiem wprowadzania nowych nurtów w nauce, jak również i w poezji oraz literaturze.

W biografii Kazimierza Władysława Wóycickiego (1807-1879) historyka, literata i wydawcy czytamy:

„W czwartej klasie umysł chłopca widocznie się rozwijał. Profesor, (wykładowca) polskiego języka, ksiądz Szelewski, czytywał na lekcjach celniejsze utwory nowych poetów. Była to chwila romantycznego przedświt. Mickiewicz nie wystąpił jeszcze na widowie; Bohdan Zalewski składał już zwrotki w Humaniu, lecz te nie wyszły jeszcze za obręb murów szkolnych. Nowy zwrot pojawiał się jednak w pierśiach młodych poetów, którzy jak jaskółki zapowiadali rychłą wiosnę. (...)”

Zobaczmy jak Wóycicki opisuje swój wielki tryumf szkolny, gdy ksiądz Szelewski polecił go znanemu już wówczas historykowi Joachimowi Lelewelowi.

„Był wtedy rektorem ksiądz Kamionowski, poważnej postaci, a wielce kochany od uczniów. Ksiądz Szelewski jak widać, musiał mówić mu o mnie, bo raz z przestrachem otrzymałem wezwanie, aby po lekcji poobiedniej być u księdza Rektora! (...) Z tej wady tak szkodliwej uleczyło mnie poznanie Lelewela”.

Po Powstaniu Listopadowym

Po upadku Powstania Listopadowego wyjechał z Królestwa i poprzez Kraków oraz Wiedeń udał się do Rzymu, cały czas podnosząc swoją wiedzę i wykształcenie. Do kraju powrócił z tytułem doktora teologii. W czasie pobytu za granicą wystąpił z zakonu pijarów zostając księdzem diecezji krakowskiej.

W 1832 r. władze rosyjskie odebrały ojcom pijarów możliwość nauczania dzieci i młodzieży. Była to kara za udział pijarów i ich wychowanków w Powstaniu Listopadowym.

Po powrocie do kraju ksiądz Adam zostaje członkiem Akademii Duchownej Rzymsko-Katolickiej w Warszawie, założonej w 1835 r.

Pod koniec lat trzydziestych zajął się przygotowaniem i pracami na rzecz utworzenia czasopisma katolickiego, obejmującego swym zasięgiem cały kraj. Prace te zostały zwieńczone wydaniem w 1841 r. miesięcznika pod

tytułem „Pamiętnik Religijno-Moralny”. „Pamiętnik” redagowany był przez księży: Antoniego Hlebowicza, Antoniego Kamieńskiego, Jana Miętlewicza i Adama Szelewskiego. Pismo to stawiało sobie za cel „rozszerzać światło, miłość chrześcijańską i pokój”. Miesięcznik prezentował stanowisko władz kościelnych w sprawach duchowych i społecznych. Przenaczony był zarówno dla osób duchownych jak i świeckich, pragnących bardziej poznać i ugruntować swoją wiarę katolicką. Z czasopisma tego powstały, wzorując się na nim, także inicjatywy lokalne, tworzące gazety diecezjalne („Miesięcznik Pastorski Płocki”) i zapewne parafialne. Pismo to ukazywało się do końca 1862 r. W numerze 12 z 1862 r. jego ostatni redaktor naczelny ksiądz Adam Szelewski tak napisał: miesięcznik ten „z początkiem roku przyszłego 1863 przestaje wychodzić, a w jego miejsce wstępuje „Przegląd Katolicki”, publikacja tygodniowa. (...) Czasopismo tygodniowe więcej może oddać usług czytelnikom, aniżeli miesięczne (...) mianowicie przez rychlejsze sprawozdanie z wypadków bieżących na polu kościelnym”.

Ksiądz Adam Szelewski w roku 1863 odstąpił swe prawa do gazety księdzu Michałowi Nowodworskiemu, późniejszemu biskupowi płockiemu. Na łamach „Przeglądu Katolickiego” ukazywały się m.in. artykuły i rozprawy teologiczne pisane w sposób przystępny także dla osób świeckich. Zamieszczane były listy pasterskie biskupów z Królestwa, Cesarstwa i w latach późniejszych także z Galicji. Pisano o wydarzeniach kościelnych dziejących się w kraju, za zagranicą i na misjach katolickich.

Proboszcz w Wilanowie

Ksiądz Szelewski, gdy pracował nad powstaniem miesięcznika „Pamiętnik Religijno-Moralny” był już od 1837 r. proboszczem w parafii św. Anny w Wilanowie. To zapewne w murach wilanowskiej plebanii powstawały myśli i ostateczne rozwiązania redakcyjno-organizacyjne nowego czasopisma, które już jako tygodnik „Przegląd Katolicki” przez wiele lat kształtował polski kościół i jego wiernych. Pod tym tytułem ukazywał się (z przerwami) do 1995 r.

W archiwum naszej wilanowskiej parafii zachował się dokument mówiący o tym, że ksiądz Szelewski w 1843 r. zrezygnował z pracy w parafii św. Anny i po prostu zamienił naszą wilanowską parafię na parafię w Brzezinach pod Łodzią. Dlaczego? Dokument tego nie wyjaśnia. Jednak musiał to być jakiś ważny powód, ponieważ będąc profesorem Akademii Duchownej w Warszawie bliżej miał do niej z Wilanowa niż z Brzeziny. Powodem mógł być także fakt, że ksiądz Adam nie był kapłanem Archidiecezji Warszawskiej. ▶

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej związana jest z kultem Obrazu, który znajduje się pod opieką Ojców Paulinów w Jasnogórskim Sanktuarium. Ikonę Czarnej Madonny sprowadził z zamku w Belzie książę Władysław Opolczyk i przekazał Paulinom na Jasnej Górze 31 sierpnia 1384 r. zakonników sprowadził w 1382 r. z Węgier.

W 1931 r. papież Pius XI ustanowił **2 sierpnia jako stałą datę święta Matki Bożej Częstochowskiej** na terenie całej Polski oraz wprowadził własne oficjum brewiarzowe i formularz mszalny.

Czczona od ponad 620 lat Jasnogórska Matka obsypuje hojnie pielgrzymów swoimi łaskami.

Inicjatorem uroczystości Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej był bł. Honorat Koźmiński, który po upadku powstania styczniowego starał się zjednoczyć naród wokół Królowej Polski. Z ówczesnym przeorem Jasnej Góry – o. Euzebiuszem Retmanem, o. Honorat wyjednał u św. Piusa X ustanowienie święta Matki Bożej Częstochowskiej. Papież ogłosił to święto dekretem 13 kwietnia 1904 r., a pozwolenie na jego obchodzenie uzyskała Jasna Góra i diecezja wrocławska. Na Jasnej Górze po raz pierwszy obchodzono to święto 29 sierpnia 1906 r. W 1931 r. papież Pius XI ustanowił 26 sierpnia jako stałą datę święta MB Częstochowskiej na terenie całej Polski.

Częstochowska Matka towarzyszy nam na szlaku dziejów, naznaczonym przez wieki wszelaką niewolą. Przełomowym dniem był 26 sierpnia 1956 r. Pod nieobecność uwięzionego kard. Stefana Wyszyńskiego ze Szczytu Jasnej Góry zabrzmiały wtedy Jasnogórskie Śluby Narodu, a milionowa rzesza pielgrzymów powtarzała: „Królowo Polski! Przyrzekamy!”. Jasnogórskie Śluby Narodu były programem Wielkiej Nowenny przed Jubileuszem Tysiąclecia Chrztu Polski. 26 sierpnia 1956 r. to także dzień, kiedy zrodziła się myśl o peregrynacji Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, jako pomocy dla narodu w wypełnieniu przyrzeczeń. Prymas Wyszyński powiedział wówczas: „Skoro nie może cały naród odwiedzić swojej Królowej na Jasnej Górze, dlatego nie Matka Boża odwiedzi

wszystkie swoje dzieci tam, gdzie żyją, czyli w ich parafiach”.

14 maja w 1957 r. – w pierwszą rocznicę Jasnogórskich Ślubów Narodu – 26 sierpnia 1957 r. poświęcona przez papieża Piusa XII kopia Obrazu, wykonana przez prof. Leonarda Torwira, wyruszyła na szlak nawiedzenia Polski. Peregrynacja, która jest odrodzeniem duchowym narodu, trwa po dziś dzień.

Przed Obliczem Częstochowskiej Matki – na prośbę Jana XXIII, wielkiego Jej szcziela, sprawowana jest codziennie Msza św. w intencjach Głowy Kościoła katolickiego. O godz. 21.00 z Jej Kaplicy rozbrzmiewa Jasnogórski Apel.

Źródło: www.niedziela.pl/artykul/1873/„Panna-Swieťa-co-Jasnej-bronisz

► Proboszcz w Brzezinach

Profesor Roman Źmuda w swoim opracowaniu tak pisze na temat administrowania księdza Szelewskiego w Brzezinach na tamtejszej parafii:

W Brzezinach zamienił poddany plebańskim pańszczyznę na czynsze, założył dla nich szkółkę elementarną, własnym kosztem zbudował plebanię, a przy niej dom dla starców i kalek. Do parafii tej, w której zasadniczo duszpasterzował wikariusz, dojeżdżał o ile tylko pozwalały mu na to zajęcia profesorskie.

Ksiądz Szelewski w artykule o ludziach z Brzezin i okolic tak ich opisuje:

Nie ma lud tutejszy ogłady miast wielkich, ale nie ma też i ich zepsucia. Jest on pobożny, pracowity, cierpliwy i powolny, przestający na małym i nie szukający zbytku. Mężczyźni noszą swój starodawny ubiór: kapotę z ciemno-zielonego sukna własnej roboty, kamizelkę sukienną aż pod szyję, chustkę na szyi białą lub kolorową, spodnie dawnym krojem (t.j. fałdziste) w buty wkładane, i czapkę rogałą (czarną lub ciemną). Kobiety w ubiorach swoich więcej się stosują do dzisiejszej mody.

Natomiast o kościele św. Anny w Brzezinach, w którym posługiwał, tak pisze w 1850 roku:

Niedawno skromny domek Boży, ale już opustoszony, wygląda ratunku od wyznawców Kościoła naszego. (W ostatnich latach budynek kościoła św. Anny przeszedł gruntowny remont).

Będąc proboszczem w Brzezinach, szczególnie pod koniec swojego życia, gdy w roku 1858 zaprzestał wykładów w Akademii, udzielał się również w życiu okolicznego kościoła.

Ksiądz Stanisław Grad w swoim opracowaniu „Budowa kościoła pod wezwaniem Świętego Antoniego w Tomaszowie Mazowieckim” tak opisuje udział księdza Adama w uroczystości oddania do użytku nowego kościoła:

23 października 1864 r. został poświęcony i oddany do użytku wiernych nowy kościół pod wezwaniem św. Antoniego w Tomaszowie (Mazowieckim). Po odprawieniu Mszy świętej w starym drewnianym kościele wyruszyła procesja eucharystyczna do nowego kościoła. Procesję tą prowadził ksiądz Szelewski proboszcz z Brzezin przy licznych udziałach duchowieństwa i wiernych.

Kapituła kolegiacka w Łęczycy od dawna już nie istniała. Jednakże poprzedni biskup pomianował jeszcze kanoników honorowych tej kolegiaty. Schematyzm z roku 1863 notuje ich czterech: Macieja Daneckiego proboszcza w Nieborowie i dziekana łowickiego, Jacka Kondrackiego kanonika katedralnego warszawskiego i proboszcza w Wawrzyszewie, Walentego Kondrackiego prepozyta w Żychlinie oraz Adama Szelewskiego prepozyta w Brzezinach, emerytowanego profesora Akademii Duchownej w Warszawie. Znaczna liczba księży piastowała kanonie honorowe, rzadziej gremialne, w różnych kapitułach poza archidiecezją. W kapitule katedralnej w Lublinie wspomniany ksiądz Adam Szelewski posiadał kanonie gremialne, ponieważ pochodził z tej diecezji.

Oprócz różnych tytułów ksiądz Adam posiadał także odznaczenia monarsze. Order Świętej Anny II klasy z cesarską koroną i Świętego Stanisława klasy III.

Sytuacja księdza Szelewskiego była trochę inna niż pozostałych duchownych posługujących na południowym Mazowszu, ponieważ

nie należał on do duchowieństwa Archidiecezji Warszawskiej, a tylko w Warszawie mieszkał z racji swoich stanowisk w Akademii Duchownej.

Ksiądz Adam Józef Kalasanty Szelewski zmarł w Stolicy 8 grudnia 1866 r. Zgon nastąpił w domu przy ulicy Ogrodowej w parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Jest pochowany na Starych Powązkach; kwatery 65, rząd 2, grób 29. Jego mogiła znajduje się w fatalnym stanie, brak obmurowania, zarosnięty zielskiem, zaśmiecony, przekrzywiony postument z krzyżem. Na postumencie jest ledwo już widoczny napis:

D.O.M.
Ś. P. KS. ADAM SZELEWSKI
KANONIK KATEDRALNY (Lubelski)
EMERYT, PROFESOR AKADEMII
DUCHOWNEJ
AUTOR WIELU DZIEŁ TREŚCI
RELIGIJNEJ I NAUKOWEJ
UR. 1799 ZM. 1866
POLECA SIĘ MODLITWIE CHRZEŚCIJAN
I KATOLIKÓW

Krzysztof Kanabus

Źródła:

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie

Dokumenty z archiwum parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny Warszawa-Leśno

Strona internetowa parafii Podwyższenia Świętego Krzyża w Brzezinach

Ksiądz dr Józef Pelczar – „Zarys dziejów kaznodziejstwa w kościele katolickim”
Ksiądz Stanisław Grad – „Budowa Kościoła p.w. św. Antoniego w Tomaszowie Mazowieckim”

Strona internetowa Starych Powązek Mazowsze wg Oskara Kolberga - 1886

XXI Niedziela zwykła – 25 sierpnia 2024 r.

1. Koronka do Miłosierdzia Bożego zostanie odprawiona o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Centrum Kultury Wilanów i Parafia św. Elżbiety w Powsinie zapraszają na wyjątkowe wydarzenie etnograficzne: Powsińskie Dożynki 2024. Uroczystość rozpocznie się w dziś od godz. 12.00. w plenerach Domu Pracy Twórczej w Powsinie przy ul. Płysiowej 3.
3. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w sierpniu za naszą Ojczyznę, aby Boża miłość uczyła nas żyć w posza-owaniu prawa, pokoju i wzajemnego szacunku. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o 16.30., we wtorek, środę i czwartek o 18.30., w piątek o 12.30., w sobotę o 7.30., a w niedzielę o 14.00.
4. Do końca sierpnia w naszym kościele nie ma Mszy św. o godz. 20.00.
5. Zapraszamy na kiermasz owoców, soków i przetworów owocowych. Kiermasz odbędzie się przed dzwonnica w godz. od 09.00. do 14.00.
6. W następną niedzielę, 1 września przypada 85. rocznica wybuchu II wojny światowej. Msza św. w intencji poległych w obronie Ojczyzny w latach 1939-1945 zostanie odprawiona o godz. 13.00.
7. Msza św. na rozpoczęcie roku szkolnego i poświęcenie tornistrów oraz przyborów szkolnych zostanie odprawiona w następną niedzielę, 8 września o godz. 11.30.
8. W zeszłą niedzielę, na pomoc dzieciom z najuboższych rodzin zebraliśmy 1270 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać.
9. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w poniedziałek, 26 sierpnia, uroczystość NMP Częstochowskiej,
 - we wtorek, 27 sierpnia, wspomnienie św. Moniki,
 - w środę, 28 sierpnia, wspomnienie św. Augustyna, biskupa i Doktora Kościoła,
 - w czwartek, 29 sierpnia, wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzyciela.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny

WTOREK godz. 7.30 – 18.30
ŚRODA godz. 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. 7.30 – 19.00

100. wystawa sztuki w Galerii "Dzwonnica"

Galeria
DZWONNICA
W lipcu i w sierpniu br.
prezentacja prac

BARBARY DUMA-
ZACHARSKIEJ
i
ANDRZEJA
BRZozOWSKIEGO

Zapraszamy
na wystawę
i dobrą kawę.

KAWIARENKA

Sobota 15.00·20.00
Niedziela 10.00·16.00

1 września br. (niedziela)

85.rocznica wybuchu II wojny światowej

Godz. 13.00 – Msza św. w intencji poległych w obronie Ojczyzny
w latach 1939-1945

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

